

og som gik ud paa at ophæve Hemmeligholdelsen af de fødende paa Fødselsstiftelsen. Det glæder mig, at der er et Flertal i Udvalget, der under Nr. 4 har stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at forbedre Landstingets Affattelse, idet det paalægges Fødselsstiftelsen med Hensyn til hver paa samme fødende Kvinde at sikre sig Bevis for, hvem hun er. Jeg har ikke turdet gaa videre, fordi jeg erkender, at Forslaget i og for sig indeholder saa mange fortrinlige Bestemmelser, at jeg nødig vilde være med til at bære Ansvar for, at vi ikke kunde faa Lovforslaget igennem; men jeg har heller ikke opgivet min Opfattelse af Rigtigheden af, at Hemmeligholdelsen paa Fødselsstiftelsen burde hæves. Jeg finder det uforsvarligt og utilbørligt overfor de Børn, der fødes paa den kgl. Fødselsstiftelse, at de ikke i Henhold til Forslaget, som det forelaa fra Landstinget, kunde faa Ret til at vide, hvem der er deres Moder, og endnu langt mindre, hvem der er deres Fader. For Faderens Vedkommende have vi altsaa ikke kunnet faa nogen Bestemmelse ind om, at ogsaa hans Navn skal opgives, men maa nøjes med, at Børn, der fødes paa Fødselsstiftelsen, skulle kunne faa at vide, hvem deres Moder er. Jeg tror ikke, det er i Samfundets velforstaaede Interesse, at man ikke fra Landstingets Side har villet følge Ministeren og Folketinget i denne Sag. Jeg tror ikke, det er heldigt, at man paa noget Punkt og allermindst i Forholdet mellem Forældre og Børn indtager et saadant Standpunkt, at man borttager Ansvarsfølelsen hos det enkelte Individ. Den Mand, der har Børn, hvad enten det er i eller udenfor Ægteskab, bør være sit Faderskab bekendt. Men som sagt, saa vidt have vi ikke kunnet føre Sagen; men jeg haaber, at den højtærede Minister vil acceptere Ændringsforslaget, som det nu foreligger fra Flertallets Side.

Jeg anbefaler i øvrigt de stillede Ændringsforslag og henholder mig fuldt ud til de Bemærkninger, hvormed den højtærede Ordfører (Sveistrup) har ledsaget Ændringsforslagene.

Justitsministeren (Alberti): Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 1 skal jeg udtale, at det forekommer mig, at der i og for sig kan være noget meget rigtigt i den Tanke, at den Kvinde, som har uægte Børn med flere, ikke er saaledes stillet som den, der kun har uægte Børn med en. Det er vel rigtigt nok, naar man siger, at det gaar ud over Børnene, som

dog ere uskyldige deri. Men Forholdet er jo i det hele det, at Børnenes Stilling og Skæbne altid i høj Grad rette sig efter Forældrenes Stilling og Beskaffenhed. Imidlertid, efter den Undersøgelse, der har fundet Sted, og efter de Følger, som det er blevet klart, at Vedtagelsen af § 4 i den af Landstinget fastsatte Skikkelse vil have, skal jeg anbefale Ændringsforslaget under Nr. 1.

Ændringsforslaget under Nr. 2, som er stillet af et Mindretal, ser jeg mig ikke i Stand til at anbefale, idet jeg ikke ser, at Spørgsmaalet er tilstrækkelig stort til, at man paa dette Tidspunkt af Samlingen skal tage det op, da det har mødt saa stærk Modstand i det andet Ting. Forslaget under Nr. 3 kan jeg tiltræde og ligeledes Forslaget under Nr. 4 angaaende Forholdet med Hensyn til Fødselsstiftelsen. Forslaget under Nr. 5 om Genindsættelsen af 2 Paragraffer for at modvirke Udvandring af Barnefædre, der ikke have opfyldt deres Forpligtelser, kan jeg fuldt ud tiltræde, idet jeg ligesom den ærede Ordfører (Sveistrup) tillægger disse Bestemmelser en betydelig Vægt. Jeg skal derfor anbefale de stillede Ændringsforslag med Undtagelse af Nr. 2.

Ordføreren (Sveistrup): Jeg skal fra raade at stemme for Ændringsforslag Nr. 2, ikke fordi jeg i Realiteten er uenig med de ærede Forslagsstillere, men fordi jeg mener, at det vil kunne lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem af Mindretallet, der anbefalede Forslaget, (Andreasen) sagde, at det var noget, Folketinget i Ejor var enigt om. Tværtimod, det var et Punkt, om hvilket der her i Tinget i Ejor var stor Uenighed. Jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at selv om man forkaster dette Forslag, er jo dog Tilsynet med Børn udenfor Ægteskab skærpet betydeligt ved denne Lov; der er deri givet Værgeraadet en Ret til, naar som helst det skønner, at der er Grund dertil, at bestemme, at der skal beskikkes Barnet en Værge, hvorved Forældremagten tages fra Moderen. Kontrollen er, naar Værgeraadet ellers opfylder sin Opgave, i Virkeligheden upaaklagelig.

Jeg vil benytte Lejligheden til at bemærke, at vi have ikke optaget en Bestemmelse om, i hvilke Tilfælde der kan finde Afsoning Sted af de en Fader udenfor Ægteskab paahvilende Bidrag til hans Barn, fordi vi ere gaaede ud fra, at det har sit